

האדם הקדמון

(חיבור מאת נלי)

האדם הקדמון חי לפני הרבה הרבה שנים, אולי אפילו יותר ממאה. הוא היה דומה מאוד לקוף. היה לו פה רחב ולסתות הבולטות קדימה. ידיו היו ארוכות ושעירות מאוד מאוד. הוא היה מטפס על עצים בלי נעליים והיה צד חיות בקשת ובחצים. ואז עוד לא היתה לו אש, וגם לא גז, ולא היה לו על מה לחמם את הבשר, והיה אוכל אותו קר, וגם שותה תה לא מחומם.

ואחר כך לא היו יותר עצים, אז האדם הקדמון התחיל לחיות במערות, ובמערות

היה קר, והוא התחיל לפשוט מהחיות את העור שלהן וללבוש אותו עליו, והוא כבר הפסיק לטפס על העצים, אבל לקוף עוד היה דומה.

המורה הראתה לנו בכיתה תמונה של גולגולת של אדם קדמון והוא באמת היה מבהיל ומפחיד נורא. כשהיה יוצא לרחוב היו כל האנשים בורחים לבתים וסוגרים את הדלתות. הם לא הבינו שהוא בן אדם כמו כולם, וחשבו שהוא איזה קוף שברח מבית המשוגעים. אצלנו בתל אביב לא ראיתי אף פעם אדם קדמון. אולי רק האיש ההוא שיושב ברחוב אלנבי ומבקש נדבות.

יש לו שיניים צהובות וגדולות ופה כזה כמו של קוף וגם הבגדים שהוא לובש דומים לבגדים שלובשות חיות, ויש לו עור שחור וזקן קלוש על הסנטר, אז קשה לראות אם הסנטר בולט קדימה, אפילו שהתכופתי והסתכלתי היטב. בעד זה הידיים שלו באמת ארוכות מאוד, בייחוד זאת שהוא מושיט קדימה.

עמדתי והסתכלתי עליו כל הזמן, הוא גם הסתכל עלי אבל לא התנפל בכלל. בסוף שאלתי אותו אם הוא אדם קדמון. אז הוא לא ידע, אז אמרתי לו שכן. אז הוא אמר פתאום: "ילד, תסתלק מכאן או שאשבור לך את כל השיניים!"

אז הסתלקתי ממנו, אבל בכלל לא בריצה, כי תכף הבנתי שהוא בכלל לא אדם קדמון, ורק סתם איש, כמו כל האנשים המבוגרים. ומאנשים מבוגרים אני לא מפחד, וגם ממנו לא פחדתי, אבל ליתר ביטחון מיהרתי וטיפסתי על העץ עם הפרחים הכחולים שלייד ביתנו.

